

Τὸ Θέατρο

Θέατρον Κοτοπούλη: «Ερωτική Περιπέτεια»—'Επαναλήψεις—Τὸ δραματολόγιον τοῦ «Βασιλικῷ Θεάτρῳ».

Ὁ μῆνας πού πέρασε δὲν παρουσίασε καμμιά ἀξιόλογη θεατρικὴ κίνηση. Τὸ μόνο ἔργο πού ἀνεβάστηκε ἦταν ἡ «Ερωτικὴ περιπέτεια», μιὰ παλιὰ κωμωδία τῶν Ντέ Φλέρ καὶ Καγιαβέ πού εἶχε παιχτεῖ, ἐδῶ καὶ χρόνια, μὲ ἐπιτυχία στὸ ἑλληνικὸ θέατρο. Ὁ θίασος Κοτοπούλη πού τὴν ξέθαψε, ἀσφαλῶς δὲν προσέφερε καμμιά θετικὴν καλλιτεχνικὴ ὑπηρεσία. Τὴν ἐποχὴ πού γράφτηκε τὸ ἔργο αὐτό—χρονολογεῖται, ἂν δὲν κάνω λάθος ἀπὸ τὰ 1912—οἱ ἀντιλήψεις περὶ τέχνης ἦταν ἐντελῶς διαφορετικὲς καὶ τὰ ἀφελῆ καὶ χαριτωμένα ἐπεισόδια μιᾶς κωμωδίας, ὅπως ἡ «Ερωτικὴ περιπέτεια» μπορούσαν νὰ γοητεύσουν ἕνα κοινὸ πού δὲν ἐνδιαφερόταν γιὰ τίποτ' ἄλλο παρὰ γιὰ μιὰ ξένοιαστη ζωὴ, χωρὶς ἀνησυχίες καὶ χωρὶς στενοχώριες ἠθικὲς καὶ ὕλικες. Τὸ περιστατικὸ μιᾶς κόρης πού θέλουν νὰ τὴν παντρεύουν μ' ἕναν πλούσιον, ἀλλὰ ἀνόητον ὑποψήφιον καὶ πού τὸ σκάει μὲ τὸν ἀγαπημένον τῆς τὴν ὥρα τοῦ γάμου καὶ καταφεύγει στὴ γιαγιά τῆς, εἶναι τόσο κοινότυπον πιά πού μόνο ἡ μαεστρία καὶ τὸ πνεῦμα τῶν συγγραφέων μπορεῖ ἀκόμα νὰ μᾶς τὸ ἐπιβάλλει. Ἔτσι τὸ ἔργο τῶν Ντέ Φλέρ καὶ Καγιαβέ πού ὑπῆρξαν «οἱ βασιλεῖς τοῦ πνεύματος» στὴν ἐποχὴ τους μονάχα ἂν παιχτεῖ μὲ τρόπο γοργὸ καὶ μπουφφόνικο εἶναι δυνατό νὰ σταθεῖ. Ὁ σκηνοθέτης τὸ κατάλαβε αὐτὸ κ' ἔδωσε ἀκριβῶς στὴν ἐρμηνεία ἕνα μπρίο πραγματικὰ διαβολεμένο. Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ πού λάβανε μέρος μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Λογοθετίδην ἀκόρπισαν τὸ γέλιο στὴν πλατεία. Μονάχα χάρις στὸ παίξιμον τῶν ἠθοποιῶν ἀνθεξε ἡ κωμωδία τούτη πού μὲ τὴν πάροδο τῶν ἐτῶν παρουσιάζει πρηστὲς ρυτίδες καὶ πολλὴ φλυαρία στίς τέσσαρις πράξεις τῆς. Μαθαίνουμε μάλιστα ὅτι ὁ θίασος Κοτοπούλη πρόκειται ν' ἀνεβάσει τὸ χειμῶνα μιὰ ἄλλη κωμωδία τῶν ἴδιων συγγραφέων: «Τὸ πράσινο φράκο» σάτυρα τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, γιὰ τὴν ὁποία ἀμφιβάλλουμε ἂν θάχει καμμιά ἀπήχηση στὸ κοινὸ μας.

Καὶ γεννᾶται τὸ ζήτημα κατὰ πόσον ἕνα θέατρο ἡμικρατικὸ, ἐπιχορηγούμενον, μὲ ἀξιώσεις καλλιτεχνικὲς καὶ μὲ σκοπὸ τὴν ἀνύψωσιν τῆς θεατρικῆς τέ-

χνης εἶν' ἀνάγκη νὰ καταφεύγει σὲ ἔργα παμπάλαια τῆ στιγμῆ πού τόσα ἔργα ἄλλα, ἔστω καὶ ἑλαφρά, ὑπάρχουν στὸ σύγχρονον δραματολόγιον πού θὰ μπορούσαν καὶ σειρὰ μεγάλῃ παραστάσεων νὰ κάνουν καὶ νὰ ἀρέσουν περισσότερο στὸ κοινόν.

Ἀκολουθώντας τὴ γραμμὴ αὐτὴ, ὁ θίασος Κοτοπούλη ὕστερα ἀπὸ τὸ «Μπανκό» ἀνέβασε στὸ «Λυρικόν» γιὰ λίγες μέρας τὸν «Ἐπιθεωρητὴ Γκρέυ» καὶ τώρα ξαναπαίζει τὴ μεγάλη θεατρικὴ ἐπιτυχία: «Τιμόνι στὸν ἔρωτα» τοῦ κ. Π. Καγιαβέ. Προκειμένου γιὰ ἑλληνικὸ ἔργο, πού σημείωσε θρίαμβον, δὲν ὑπάρχει ἀντίρρηση καὶ μιὰ ἐπανάληψί του εἶν' ὠφέλιμη τόσο γιὰτὶ ἐνθαρρύνει τὸ συγγραφέα γιὰ μελλοντικὰς ἀξιόλογες δημιουργίας ὅσο καὶ γιὰ τὸ κοινόν πού ξαναβλέπει μὲ εὐχαρίστησιν ἕνα ὠραῖον ἔργο.

Στίς ἐπαναλήψεις αὐτὲς πρέπει νὰ προστεθεῖ καὶ τὸ περίφημον «Στραβόξυλον» τοῦ κ. Ψαθαῖ πού ἔφτασε τὴν 200ῃ παράστασίν του καὶ τὴν ξεπέρασε, γεγονός πού γιορτάστηκε ἀπὸ τὸ θεατρικόν μας κόσμον. Ὁ Ἀργυρόπουλος παίζει τώρα τὴν κωμωδίαν αὐτὴν στὴ Θεσσαλονικὴ κ' ἐπιστρέφοντας ἐδῶ θ' ἀνεβάσει, ὅπως δήλωσε, μονάχα ἔργα ἑλληνικὰ νέων πρὸ πάντων συγγραφέων, ὑποστηρίζοντας μ' αὐτὸν τὸν τρόπο κάθε ἀξιοπρόσεχτη ἑλληνικὴ παραγωγή.